

Nr 74.

Av **herr Hedenlund**, med förslag till ändrad lydelse av 2 § 1 mom. i förordningen om inkomst- och förmögenhetsskatt.

I 2 § 1 mom. av kungl. förordningen om inkomst- och förmögenhetsskatt föreskrives, att »skattskyldigheten för inkomst enligt denna förordning avser den inkomst, som åtnjutits under det nästföregående kalenderåret» etc. Grunden till denna bestämmelse har varit den, att man velat åstadkomma reda och enkelhet vid taxeringen och lätthet för den skattskyldige att giva en riktig deklaration. Vederbörande beskattningsmyndigheter hava emellertid understundom givit detta lagrum en tolkning, som är ägnad att åstadkomma ett motsatt resultat. Så t. ex. om en person, som är anställd i ett affärsföretag, åtnjuter tantième å företagets vinst, har man ansett detta tantième ha åtnjutits under det år, då företagets vinst intjänats, trots det att tantiémet nästan undantagslöst icke ens har beräknats, än mindre utbetalats under det året. En dylik lagtolkning har tydligen ofta till följd efterdeklarationer, som medföra svårigheter och besvär såväl för skattemyndigheterna som för de enskilda. — Då en person icke rätteligen kan sägas ha åtnjutit en inkomst, förrän han uppburit eller ägt uppbära densamma, hemställer jag, att ifrågavarande § förtydligas i denna riktning.

Jag föreslår därför, att riksdagen ville för sin del giva ifrågavarande lagrum följande ändrade lydelse:

2 §.

»1 mom. Skattskyldigheten för inkomst enligt denna förordning avser den inkomst, som den skattskyldige uppburit eller ägt uppbära under det — — — taxeringen sker.»

Stockholm i januari 1917.

Axel Hedenlund.

